

SANAN TEKIJÄ OPPII TUNTEMAAN HERRAN

Joh. 7:14-18

14. Kun jo puoli juhlaa oli kulunut, Jeesus meni ylös temppeliin ja opetti.

15. Juutalaiset ihmettelivät ja sanoivat: "Kuinka tämä tuntee kirjoituksia, vaikka ei ole saanut koulutusta?"

16. Jeesus vastasi heille: "Minun oppini ei ole minun, vaan hänen, joka on minut lähettänyt.

17. Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, hän tulee tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta, vai puhunko minä omiani.

18. Omiaan puhuva etsii kunniaa itselleen, mutta joka etsii kunniaa Lähettäjälleen, on luotettava, eikä hänessä ole vääryyttä.

Jumalan huoneen ihanuus

Kun vuoden ensimmäiselle sunnuntaille on annettu aiheeksi "Jumalan huoneen ihanuus", sillä halutaan aiheellisesti muistuttaa meitä säännöllisen jumalanpalveluselämän tärkeydestä. Temppeli ja kirkko ovat paikkoja, joihin kokoonnumme kuulemaan viimeiset uutiset taivaasta. Tänäänkin olemme jo saaneet kuulla Jumalan oman sanan: "Jokainen syntinsä tunnustava ja hylkäävä saa kaiken anteeksi Jeesuksen Golgatalla vuodatetun uhriveren tähden." Tämä viesti tuli kyllä liturgin suun kautta, mutta puhujana oli itse Jumala. Kirkossa Jumala itse palvelee meitä sanallaan ja sakramenteillaan. Ja me saamme yhdessä kokoontua palvomaan, ylistämään ja kiittämään Häntä.

Sielunvihollinenkin on kirkossa

Tästä huolimatta meidän ei tule tuudittautua jonkinlaiseen kiiltokuvamaiseen käsitykseen kirkosta. Kun synnyinkaupunkini Tampereen tuomiokirkon katon korkeimmalle paikalle maalattiin käärmeen kuva, se herätti voimakasta närkästystä. Eivätkö ylösnousemusta kuvaava fresko ja Jeesuksen ristiä, Pyhän Hengen työtä ja Jeesuksen paluuta kuvaavat lasimaalaukset olleetkaan kylliksi? Miksi vielä käärmeikin? Mutta taiteilija oli oikeassa. Jumalan huone on ihana paikka, siellä Herra palvelee, mutta Sielunvihollinenkin löytää sinne tiensä. Jumalan vastustaja tietää, että niin pian kuin kansan jumalanpalveluselämä on elävän Jumalasuhteen sijasta saatu muutetuksi kauniiksi, yleviä tunteita herättäväksi muotomenoksi, kansa on helppo saalis pimeyden voimille. Niin pian kuin Jumalan sanan totuus jää vain heliseviksi sanoiksi, joita kukaan ei ajattelekaan ottaa tosissaan, valhe saa vallan elämässä.

Ihmistä ei auta hänen kuulemansa sana, ellei hän ota sitä vastaan ja taivuta ajatuksiaan ja sydäntään kuuliaiseksi sen alle. Siksi Sielujen surmaaja sallii ihmisten tulla kirkkoon, hän tulee jopa itse mukaan. Se tietää, että kun ihmiset on opetettu kuulemaan sanaa niin, että parannusta vaativat kohdat saadaan aina suunnatuksi naapureille ja lohdutuksen sana omaan sydämeen, kuulijat paatuvat. Mikään ei enää kolahda omaan sydämeen. Jatkuvasti kuultu Jumalan sana, jolle ei olla kuuliaisia käytännön elämässä, paaduttaa ihmisen piikiven kovaksi. Pimeys saa riemuvoiton.

Temppeli taistelutantereena

Vaikka Jumalan huone on ihana paikka, Jumalan totuuden ja armon työpaja, se on juuri siksi myös raju taistelutanner. Tekstiyhteytemme kertoo tämän karuakin karummin.

Jeesus tuli kahdeksan päivää kestäville lehtimajanjuhlille Jerusalemiin niiden puolesta välissä. Hän meni temppeliin ja alkoi opettaa. Kansan uskonnolliset johtajat olivat tehneet päätöksen ottaa Jeesus kiinni ja tappa Hänet. Kansa taas oli jakautunut suhtautumisessaan Jeesukseen. Ilmapiiiri temppelissä oli ristiriitainen ja jännittynyt. Jeesuksen läsnäolo ei suinkaan luonut lämmintä rauhaisaa ilmapiiiriä, vaan herätti rajua vihaa ja mutta myös ihastusta.

Jeesus murhanhimon keskellä

Jeesusta vihattiin, koska Hän vaati, että Hän oli Jumalan Lähettäjä, Jumalan Poika, Messias ja että Hänen sanansa oli Jumalan sanaa ja että sitä oli siksi ei vain kuunneltava, vaan myös noudatettava. Jeesuksen olemuksen pyhyys ja rakkaus paljastivat ihmisten synnin. Kun Jeesus kertoi kuulijoiden sydämissä asuvan murhanhimon, he väittivät, että Jeesuksessa asuu riivaaja, paha henki.

Joka kerta kun ihminen alkaa vastustaa Jumalan sanan totuutta sydämessään, hän alkaa pohjimmiltaan surmata Jeesusta elämästään. Sen hän voi tehdä nousemalla ylpeästi Sanan yläpuolelle ja julistamalla: "Minä tiedän paremmin kuin Raamattu!" Tai hän voi tulkita sanan mielensä mukaan tai yksinkertaisesti olla piittaamatta kuulemastaan sanasta. Hän voi myös lykätä kuulemastaan sanasta johtopäätösten tekemisen tuonnemmaksi. Hän voi jopa myöntää kuulemansa sanan totuuden, mutta ihmispelosta jättää sen tottelemisen sikseen. Pahinta on se, kun hän joutuu sellaisen sokeuden valtaan, että ei kuulemassaan sanassa enää kuulekaan mitään.

Jeesuksen oppineisuus

Tästä viimeksi mainitusta kertoo kansan tapa reagoida Jeesuksen opetukseen. Hehän alkoivat ihmetellä Jeesuksen raamatuntuntemusta ja Hänen ilmeistä oppineisuuttaan. Nasaretin puusepäältä ei olisi odottanut heidän kirjanoppineittensa koulutuksen päihittävää oppineisuutta. He alkoivat vilpittömästi ihaila Jeesuksen puhetaitoa ja ilmaisukykyä. Mutta juuri tämä heidän hämmästelynsä kertoi pimeyden vallasta heidän sisimmässään. He kuuluivat kyllä puheen muodon, sen perustellun ja johdonmukaisen esitystavan, sen Raamatun totuuksien ytimeen vievän selkeyden ja kirkkauden, mutta heidän mieleensä ei tullut, että Jeesuksen sanoja, jotka Hän oli kaikki saanut Jumalalta, tulisi myös noudattaa omassa elämässä.

Sanan opettajien salakuoppa

Jeesuksen kuulijoiden asenteeseen kätkeytyy myös salakuoppa niille, jotka tänään julistavat ja opettavat Jumalan huoneissa. Jeesus kuvaa sitä tekstissämme näin:

"Se, joka esittää omia ajatuksiaan, tahtoo kunniaa itselleen. Mutta se, joka tahtoo kunniaa lähettäjälleen, puhuu totta, hänessä ei ole vääryyttä." (18)

Vaikka kuulijat eivät ottaisiakaan vastaan Herran sanaa, he saattavat olla hyvinkin alttiita antamaan saarnaajille ja opettajille myönteistä palautetta heidän puheittensa tyylistä ja oppineisuudesta, niiden synnyttämistä ajatuksista tai tunteista. Siksi puhujilla on aina vaara julistaa kuulijoiden korvasyyhyyn saadakseen heiltä kiitosta ja tunnustusta. Jumalan huone on kuitenkin paikka, jossa meillä ei ole oikeutta julistaa omia hienoja ajatuksiamme tai sykähdettäviä uusia tulkintojamme Jumalan sanasta. Vain silloin, kun kirkossa julistetaan sitä, mitä Jeesus lähetti seurakuntansa julistamaan, kirkko on

Jumalan huone. Siksi Raamattu asettaakin Sanan julistajat erityisvastuuseen Jumalan edessä. Etsimmekö omaa vai Lähettäjämme kunniaa?

Jumalan sana ei ole automaatti

Vaikka Jumalan sanaa julistettaisiin oikein ja puhtaasti, se ei vaikuta automaatin tavoin. Ei riitä, että sitä vain kuunnellaan. Ei riitä sekään, että sitä pidetään totena jopa totuutena. Jumalan sana on Jumalan persoonallista puhetta. Kun Hän puhuu, on ratkaisevaa se, KUKA puhuu. Hän on elävä Persoonaa, joka edellyttää, että Hänen puheeseensa vastataan persoonallisella tasolla. Jumalan sana ei ole vain oppeja vaan paljon enemmän. Kaikkivaltias pyhä iankaikkinen Jumala puhuttelee Sinua. Hänellä on asiaa Sinulle. Sinun on vastattava persoonallisella tavalla, kun Hän puhuu. Tunnusta Herralle, että Hän on oikeassa ja Sinä oman viisautesi varassa väärässä. Taivuta sydämesi kuuliaisuuteen Hänen puheelleen. Jos niin teet, saat kokea myös persoonallisella tasolla, että Jumala on elävä ja pitää lupauksensa. Hän, Kaikkivaltias ja Kaikkitietävä, on omien sanojensa takana.

Jumalan asia

Mistä asioista sitten Jumala Sinulle haluaa tänään puhua. Sinun elämäsi arkeen liittyvistä asioista. Jumalalla on kyllä Sinulle paljon puhuttavaa myös hengellisistä ja taivaallisista salaisuuksistaan, mutta Hän ei koskaan aloita niistä. Hän puhuu Sinulle ensin Sinun elämäsi ajallisista asioista, joiden Hän tahtoo tulevan Pyhän tahtonsa mukaiseen kuntoon. Hän puhuu ihmissuhteistasi, rahankäytöstäsi, veroilmoituksistasi, tavastasi puhua muista, työtavoistasi, asenteistasi, aarteistasi, sinua orjuuttavista himoistasi jne. Jeesus sanoi tämän asian Nikodeemukselle näin:

"Jos te ette usko, kun puhun teille tämän maailman asioista, kuinka voisitte uskoa, kun puhun taivaallisista!" (Joh 3:12)

Ainoa tapa, jolla voit päästä täyteen varmuuteen siitä, että Raamattu on kokonaan totuus ja Jumalan sanaa viimeistä pilkkua myöten, on ottaa sana sellaisenaan vastaan ja tehdä sen mukaan, kun se puhuu Sinun oman elämäsi asioista.

Masao Naganon tie

Eräs Japanin rautateillä työskennellyt Masao Nagano niminen nuorukainen Hokkaidoon saarelta oli joutunut kosketukseen kristittyjen kanssa. Hän oli lukenut myös Raamattua jonkun verran. Hän kiinnostui siinä määrin, että meni kysymään eräältä pastorilta, mistä kristinuskossa oikein oli kysymys. Pastori selitti, miten Jumala lähetti oman Poikansa Jeesuksen kärsimään Golgatan ristillä meidän syntiemme tähden. Mutta Nagano vastasi:

"Kyllä minä sen ymmärrän, että Jumala on luonut kaiken ja rakastaa meitä ihmisiä, mutta puhetta Jeesuksen kärsimyksestä en käsitä. Miksi se tarvittiin?"

Silloin pastori antoi hänelle tekstimme neuvon:

"Päästäksesi ymmärtämään ristin salaisuuden sinulle riittää se, että otat yhden Jumalan sanan ja lähdet noudattamaan sitä tosissasi elämässäsi. Ota esimerkiksi sana: 'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi!' Mieti mielessäsi joku henkilö esimerkiksi paras ystäväsi. Päätä tästedes osoittaa hänelle rakkautta yhtä paljon kuin itsellesi."

Nagano otti haasteen vastaan. Hän valitsi rakkautensa kohteeksi erään työtoverinsa Japanin rautateiltä. Hän ryhtyi tosissaan auttamaan häntä. Tuli tilanne, jossa hänen

ystävänsä varasti erään työtoverinsa palkkapussin ja joutui kiinni. Nagano onnistui kuitenkin suurella vaivalla pelastamaan ystävänsä työpaikan ehdolla, että hän toimisi ystävänsä esimiehenä ja vastaisi hänestä jatkossa. Mutta hänen ystävänsä ei kyennyt ottamaan hänen rakkauttaan vastaan nöyrästi. Kateus nousi. Hän alkoi vihata auttajaansa. Lopulta Nagano huomasi, että myös hän alkoi vihata ystävänsä. Yritys rakastaa osoitti hänelle, kuinka suunnattoman paha hänen oma sydämensä oli. Naganon oli pakko palata pastorin luo tunnustamaan:

"Nyt ymmärrän, miksi Jeesus ristiinnaulittiin. Se tapahtui minun kauhean sydämeni ja katkeruuteni ja vihani tähden."

Mutta nyt Naganolle kelpasikin jo syntien anteeksiantamuksen sana. Hänet kastettiin ja hän sai kokea Jumalan yli ymmärryksen käyvän rauhan, kun kaikki synti oli pyyhitty pois Jeesuksen veren kautta. Jumalan sanan noudattaminen paljasti hänelle synnin, mutta vei hänet myös armon ja Jumalan rakkauden osallisuuteen.

Mutta osallisuus Pyhässä Hengessä hänen sydämeensä vuodatetusta Jumalan rakkaudesta alkoi vaikuttaa hänessä. Hänestä tuli rautatieläisten kristillisen yhdistyksen innokas julistaja. Hän alkoi julistaa sitä ristin evankeliumia, jonka kautta Jumala oli hänet pelastanut.

28. helmikuuta 1906 tapahtui Shiokari-solassa rautatieonnettomuus. Junan viimeinen vaunu irtautui muusta junasta ja alkoi kiihtyvällä vauhdilla vieriä kohti mutkaa, jonka alla avautui syvä rotko. Vaunussa ollut Nagano yritti käsijarrulla saada vaunun pysähtymään, mutta se oli jäänyt kiinni eikä toiminut. Lopulta hän heittäytyi kiskojen ja pyörien väliin ja sai viime tingassa omalla ruumiillaan vaunun pysähtymään. Hän kuoli, mutta kaikki muut matkustajat pelastuivat.

Hänen kuolemansa ja uskonsa kosketti monia. Nagano oli valmistautunut kuolemaan milloin tahansa. Siitä oli osoituksena testamentti, jota hän kantoi aina mukanaan. Veren tahraamana se löydettiin hänen taskustaan. Siinä hän tunnusti uskonsa ristiinnaulittuun ja ylösnousseeseen Jeesukseen ja esitti toivomuksensa hautajaistensa suhteen. Hänen kuvallaan varustettuna sen teksti painettiin kortiksi, jota levitettiin laajalti. Moni sen saanut kääntyi kristityksi.

Nagano löysi totuuden noudattamalla Jumalan sanaa. Hän löysi ensin totuuden omasta syntisyydestään, mutta sitten myös Jumalan rakkauden suuruudesta Kristuksen uhrissa. Hän sai myös kokea, että Jumalan sana kykenee muuttamaan meidän elämämme, kun suostumme sen alle.

Entä Sinä?

Oletko Sinä jo tullut Jumalan sanan valossa näkemään totuuden omasta sydämestäsi? Ellet, niin tee niin kuin Nagano teki! Jos tajuat, että olet syntiesi orja ja syyllinen, tule Herran valoon. Tunnusta kaikki syntisi, joista Pyhä Henki Sinua nuhtelee! Pyydä, että Herra vapauttaisi sinut hirvittävästä kahleistasi. Jeesus on kuollut puolestasi. Hän haluaa armahtaa Sinut ja päästää Sinut uuteen elämään.

Kun Herra armahtaa, Hän antaa suunnattomasti enemmän kuin, mitä Sinä voit kuvitellakaan. Siitä kertoo se, mitä Jeesus teki juhlan viimeisenä päivänä. Hän nousi ja huusi väenpaljoudelle:

"Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon! Joka uskoo minuun, 'hänen sisimmästään kumpuavat elävän veden virrat', niin kuin kirjoituksissa sanotaan." Tällä Jeesus tarkoitti Henkeä, jonka häneen uskovat tulisivat saamaan." (Joh. 7:37-38)

Jumalan sanan kuuliaisuuteen taipuvat saavat kokea Pyhän Hengen elämän pulppuavan heihin ja heistä eteenpäin toistenkin pelastukseksi. Kun Herra kutsuu meitä tänään kuuliaisuuteen omaa sanaansa kohtaan, Hän kutsuu meitä Herran huoneen ihanuuden kokemiseen. Herran huoneessa sanan alle taipuneet saavat nähdä, miten Herra ottaa ja tekee heidän ruumiinsa Pyhän Hengen temppeleiksi. He saavat elää alati Herran kanssa.

Mutta voi meitä, jos Herran sanan kuultuamme, unohdamme sen ja lähdemme kulkemaan omia teitämme. Herran on pakko silloin sanoa niin kuin juutalaisille aikanaan:

"Te kyllä tutkitte kirjoituksia, koska luulette niistä löytävänne ikuisen elämän - ja nehan juuri todistavat minusta. Mutta te ette tahdo tulla minun luokseni, että saisitte elämän." (Joh. 5:39-40)

Elämä on tarjolla vain niille, jotka kuulevat sanan ja tekevät sen mukaan. Siksi Jumalan huoneessa käydään tänäänkin taistelua. Miten Sinä vastaat, kun Herra puhuu Sinulle Sinun asioistasi?